

til Afdelingerne er blevet udløst mindre gode Sager fra Munderingsdepotet, og skulde Afdelingskommandorerne under saadanne Forhold være ansvarlige for Anskaffelserne, saa vilde jeg i alt Fald finde det i høi Grad ubilligt. Det kan efter det alt Anførte heller ikke andet end forekomme Flertallet i alt Fald noget forunderligt, at det høie Ministerium, jeg tør næsten sige med en vis Gaardnaakethed, forlanger denne Forhøielse paa Budgettet, begrundet paa, at den hidtil bevilgede Sum ikke svarer til de virkelige Udgifter, medens Ministeriet notorisk paa mange andre Punkter har sit Budget indrettet saaledes, at det er fuldstændig utilstrækkeligt. Jeg skal i saa Henseende minde om Brødsatserne, om Fouragepriserne og om Udgifterne til Sygepleien, i Henseende til hvilke der nu foreligger en fleraarig afgjort Erfaring for, at de Sæter, der ere lagte til Grund for Budgettet, ere ganske utilstrækkelige, saaledes at Regnskabet, som oplyst ifjor, viser betydelige aarlige Overskridelser; og naar man saa har henvendt sig til det høie Ministerium og spurgt, om det dog ikke var rigtigt at fravige disse notorisk for lave Sæter, da har Ministeriet ikke fundet Anledning dertil, men her, hvor der efter vor Opfattelse i alt Fald ikke foreligger nogen afgjort overbevisende Erfaring for Sæternes Rigtighed, vedbliver man at forlange Forhøielse. Jeg tror ikke, at der er nogen rigtig Konsekvens i denne Fremgangsmaade fra det høie Ministeriums Side. Vil det høie Ministerium derimod følge den Vej, som Statsrevisionen har anviset, vil det paalægge Munderingsdepotet at gaa over til et virkeligt Budgetregnskab og at lade opgjøre aarlig Beholdningernes Værdi ved Finantsaarets Begyndelse og ved dets Slutning, og saa lade dette gaa i nogle Aar, da vil man efter Afslutningen af et saadant Tidsrum kunne have en virkelig begrundet Mening om, hvorvidt de nuværende Sætsatser ere for lave eller ikke, og skulde det da vise sig, at de virkelig ere for lave, da er der i Flertallet ikke Mange, der ikke beredvillig

ville gaa med til at give enhver Bevilling, som maa erkendes at være fornøden for at holde saavel Afdelingernes som den nødvendige Centraladministrations Beholdninger i forsvarlig Stand; men det, som Flertallet for Tiden ikke vil indlade sig paa, er, at gaa til en forhøiet Bevilling — selv om det ikke er mere end disse 30,000 Rb. — idet der for denne Bevillings Nødvendighed fra Ministeriets Side efter Flertallets Overbevisning ikke er anført fyldestgjørende Grunde. Det vilde overhovedet efter Flertallets Anskuelse være ønskeligt, om Krigsministeriets Budget i det Hele blev omformet saaledes, at det ikke fremtraadte i den Grad forskjelligt fra det senere aflagte Regnskab, som nu er Tilfældet. Der er flere Omstændigheder, som medføre, at det Budget, der aarlig bevilges for Krigsministeriet, ikke er, saa forekommer det mig, tilstrækkelig oplysende for den hele Befolkning, idet Regnskabet senere paa flere Punkter udviser noget ganske Andet, end Budgettet; derhos findes der paa det extraordinære Budget endnu bestandig en stor Mængde Poster, som efter min Overbevisning burde opføres paa det ordinære Budget. Jeg tror, at man i dette Forhold slet ikke bør sty Sandheden, og at man uden Betænkethed skal lade Nationen og Folket i det Hele vide, hvad vort Forsvarsvæsen og dets Administration koster. Jeg for mit Vedkommende er saa beredvillig som nogen til at give Alt, hvad der er fornødent for at holde vort Land i en god Forsvarsstand, men jeg tror, at man paa dette Punkt, saavel som paa ethvert andet, baader en Sag bedst ved at sige den rene Sandhed. Det kan efter min Opfattelse ikke undgaa, at Krigsministeriets Budget maa under vore nuværende Forhold være stort, og jeg vil ikke sty at gaa med til enhver rimelig Bevilling, men hvor der paa et Budget er saa mange Poster, som senere i Regnskabet slet ikke vise sig at holde Stik, der har jeg vanskeligt ved at gaa med til at forandre Noget, navnlig i Retning af Forhøielse, naar jeg ikke har faaet andre